

בתוכו אותו היכל, וקהות יי' גנוזה בתוךו אותו היכל, באוטם העמודים, ומהיכל והוא נקרא ה"א.

מוץן ואינו מזפן, מתגללה ולא מתגלה, ולא מתגללה כלל. בסוד זה עומדת האות י"ד, וכולם סומכים, משומם שהיא טמייה ובה עומר הפל להחטטר.

לוּזָה יְשַׁחַם מִרְכּוֹבֹת שִׁיוֹצָאֹת מִתּוֹךְ קָאוֹר שֶׁל הַמִּאֲרוֹר, כְּשׂוּלָה לִמְקוֹמָה וּמִתְבַּשֵּׂת, לְאַחֲרָה שֻׁעַשְׂתָה מִדיָה.

וְאַלְיָן נִקְרָאִים נְפָלוֹת, נִפְלָאוֹת, על סוד זה רצחה דוד המלך לעמד על חמץ מרכבות הלו, כמו שנאמר (תהלים קיט י"ח) גל עיני ואכיפה נפלאות מטורף. ואלין פד נחרין וסלקין לה לאחטטר, אהעבידוחמש, לנחרא גו חמץ דלמתא, ודנפקין מינעה.

וְאַרְבָּה נִפְלָאוֹת, נִחְרָין וִסְלָקִין לה לעילא לאחטטרן ואתקשרן גו אינון תשע סמכין אחרני. וְאַיְלָן תְּשַׁע סְלָקִין לאות י"ד לעילא לעילא.

ובפ"ד נחתין, לא ידיע ממאן נחתין, האי ה"א אתעטרת ברזא דאיינון חמישין, וαιינון פלאות, דאיינון חמץ סמכין לגויוה. וכן אתעטרת ואתפשתה, אתהדרת מרזא דנו"ן, לגו רזא דה"א.

ואתפשתו אילין חמץ סמכין למתא, ורקימא עליליהו בידין. וכן אתנהירת בכליה, בידין נפקין מינה חמץ נהורין אחרניין, משפטניין ולא משפטניין, ימינה ישמאלא.

מכאן והלאה עומר הדרבר להסמרק על סוד עליון בסוד השם מהו סתים דא ברא, ולאשתכללא רתיקה קידישא.

ההוא היכלא, באינון סמכין. ובהוא היכלא איקרי ה"א.

ומפני ולא זמין, אתגלייא ולא אתגלייא, ולא כליהו סמכין, בגין דאייה טמירא, ובה קיימא פלא לאחטטרא.

האי אית ליה חמץ רתיכין, דנפקין מגו ההוא נהירו דבוצינא, פד סלקא לאתרה ואתפנישת, לבתר דעבדת משחתא.

ויאליין אקרזון נפלאות, נ פלאות. רזא דא בעא דוד מלפआ למיקם, על חמץ רתיכין אלין, כמה דעת אמר (מהלים קו"ח) גל עיני ואכיפתא נפלאות מטורף. ואלין פד נחרין וסלקין לה לאחטטר, אהעבידוחמש, לנחרא גו חמץ דלמתא, ודנפקין מינעה.

ויאנה נ פלאות, נחרין וסלקין לה לעילא לאחטטרן ואתקשרן גו אינון תשע סמכין אחרני. וαιינון תשע סלקין לאות י"ד לעילא לעילא.

ובפ"ד נחתין, לא ידיע ממאן נחתין, האי ה"א אתעטרת ברזא דאיינון חמישין, וαιינון פלאות, דאיינון חמץ סמכין לגויוה. וכן אתעטרת ואתפשתה, אתהדרת מרזא דנו"ן, לגו רזא דה"א.

ואתפשתו אילין חמץ סמכין למתא, ורקימא עליליהו בידין. וכן אתנהירת בכליה, בידין נפקין מינה חמץ נהורין אחרניין, משפטניין ולא משפטניין, ימינה ישמאלא. מבאן ולהלאה, קיימא מלה לאסתמכא על רזא עלאה, ברזא דשמא קידישא, ל מהו סתים דא ברא, ולאשתכללא רתיקה קידישא. הקדוש, להיות נספר זה בזה, ולהשכלל המרבה הקדושה.